

не разкъсват овце отъ своето стадо или наблизо около него, а отиватъ и нападатъ далечни такива.

Следъ като направатъ пакостта, тѣ се връщатъ преди изгрѣвъ на слънце и, преди да се прибератъ, кжпятъ се въ рѣката, за да не оставатъ по тѣлото си следи отъ кръвта на разкъсанитѣ овце“.

Едно куче, разказва очевидецъ, лежало въ едно кжгче на кухнята, кждето слугинята чистѣла една пуйка за да я пече. Слугинята излѣзла за малко отъ кухнята; кучето се възползувало отъ това, грабнало пуйката и я скрило въ хралупата на едно дърво, което било наблизо. Всичко това кучето извършило така скоро, че успѣло да се върне въ готварницата, преди да дойде слугинята, изтегнало се пакъ на мѣстото си, премигало и се мжчило да покаже, като че и хаберъ нѣма отъ стореното нѣщо. Това било едно ловджиско куче и за негово нещастие, било забелязано отъ човѣка, съ когото ходѣло на ловъ. Когато този човѣкъ влѣзълъ въ готварницата, кучето лежало и се преструвало да спи и отъ всичко личело, че то иска да скрие своето престжпление.

Хуперъ разказва за едно нюфаундленско куче следното: „То постоянно придружавало слугинята, когато тя носела малкото дете на господарката си. Единъ пжтъ повѣлъ вѣтъръ и слугинята завила лицето на детето съ кърпа. Кучето това не видѣло и когато слугинята поискала да се върне назадъ въ кжщи, препречило ѝ пжтя и заръмжало. Слугинята се уплашила; тя се опитала съ добро да залъже кучето, но то не я пуснуло ни крачка напредъ. Миналъ се половинъ часъ, момичето взѣло да се чуди, какво става съ туй куче? Може ли да я задържи тукъ цѣлъ день? Ами ако я улови за гърлото? Да не е пѣкъ бѣсно? Най-сетне отчаянието ѝ подсказало щастлива мисль. Дошло ѝ на умъ, дали нѣма да се смѣкчи кучето, ако тя му покаже детето: хвърлила кърпата отъ очитѣ му и показала детето на кучето. Това оказало магическо и неочаквано действие: кучето престанало да лае, захванало да скача и да се радва на детето и веднага се дръпнало отъ пжтя и всички